

Câu chuyện về **MÈO TOM**

Vũ Phương Anh dịch

Tác giả: Beatrix Potter

CÂU CHUYỆN VỀ MÈO TOM

Tác giả: Beatrix Potter
Dịch giả: Vũ Phương Anh
Soát lỗi: Huy Trần, Tân Nguyễn, Uyên Đào
Làm bìa: Tân Ton Ton

Ngày xưa ngày xưa có ba chú mèo con và tên của chúng là Mittens, Tom Kitten và Moppet.

Mỗi chú mèo con đều khoác trên mình một bộ lông xinh xắn. Thường ngày, chúng hay đổ nhào ra bậc cửa và chơi đùa trong những bụi cây.

Bỗng một ngày, mẹ của chúng, bà Tabitha Twitchit mời những người bạn đến uống trà, vì thế bà đem những chú mèo con vào nhà để tắm rửa và thay quần áo cho chúng trước khi những vị khách tới nơi.

Trước tiên, bà rửa mặt cho chúng (đây là Moppet).

Sau đó bà chải lông cho từng chú mèo một (đây là Mittens).

Tiếp đến bà chải lông đuôi và ria mép cho chúng (đây là Tom).

Tom rất nghịch ngợm, chú cứ giơ chân cào lung tung hết cả.

Bà mặc cho Moppet và Mittens những chiếc áo yếm và áo choàng sạch sẽ, gọn gàng, rồi bà lấy tất cả những bộ quần áo tuy lịch sự nhưng lại không thoải mái ra khỏi tủ để mặc cho đứa con trai Thomas.

Tom vốn mập mập, mà chú cũng đã lớn thêm nên những chiếc cúc áo cứ thế bung ra khiến cho bà mẹ phải khâu lại một lượt.

Khi cả ba chú mèo đã sẵn sàng, bà Tabitha đuổi chúng ra ngoài vườn để tránh đi trong lúc bà làm những chiếc bánh mì nướng bơ nóng hổi.

“Hãy giữ cho lông của mình thật sạch sẽ, nhóc con! Các con sẽ phải đi bằng hai chân sau. Tránh xa hố tro bần thỉu, chuồng lợn và mấy chú ngỗng ra.”

Moppet và Mittens lững thững bước xuống lối đi trong vườn. Lúc này, chúng đã giẫm lên áo choàng và ngã nhào xuống đất.

Khi chúng đứng dậy, trên áo choàng đầy những vệt bản màu xanh.

“Mình cùng trèo lên hòn non bộ và ngồi lên bức tường của khu vườn đi!”, Moppet nói.

Chúng quay ngược chiếc yếm lại rồi nhảy lên. Thế nhưng, chiếc áo choàng của Moppet lại rơi xuống mặt đất.

Tom dường như không thể nhảy khi chú phải đi bằng hai chân sau, thậm chí chú còn đang mặc một chiếc quần bò. Chú chậm chậm leo lên hòn non bộ nhưng lại đập gãy những cây dương xỉ và làm bung cả những chiếc cúc ở hai bên quần.

Quần áo của chú đã rách thành từng mảnh khi chú đứng được trên bức tường.

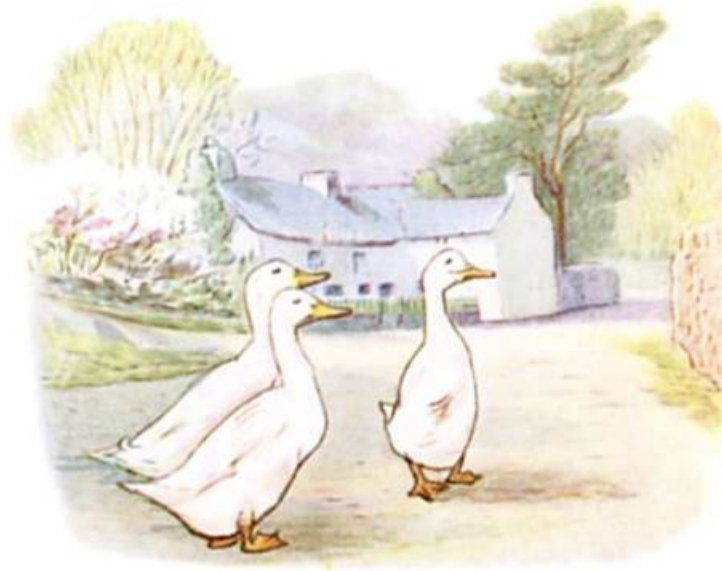
Moppet và Mittens đã rất cố gắng để kéo những mảnh quần áo của Tom lại với nhau nhưng việc này chỉ làm cho mọi chuyện tệ đi, mũ của Tom rơi xuống và những chiếc cúc còn lại cũng bung ra hết cả.

Trong khi chúng đang bối rối không biết phải làm thế nào, chợt có tiếng lạch bạch lạch bạch vang lên. Ba chú ngỗng đầm lầy đang đi tới

con đường này, con này nối tiếp con kia và giẫm nhẹ đôi “mái chèo”
lạch bạch lạch bạch!

Chúng dừng lại, đứng thành một hàng và nhìn chăm chăm vào mấy
chú mèo con. Đôi mắt nhỏ của mấy chú ngỗng ánh lên vẻ ngạc nhiên
để thấy.

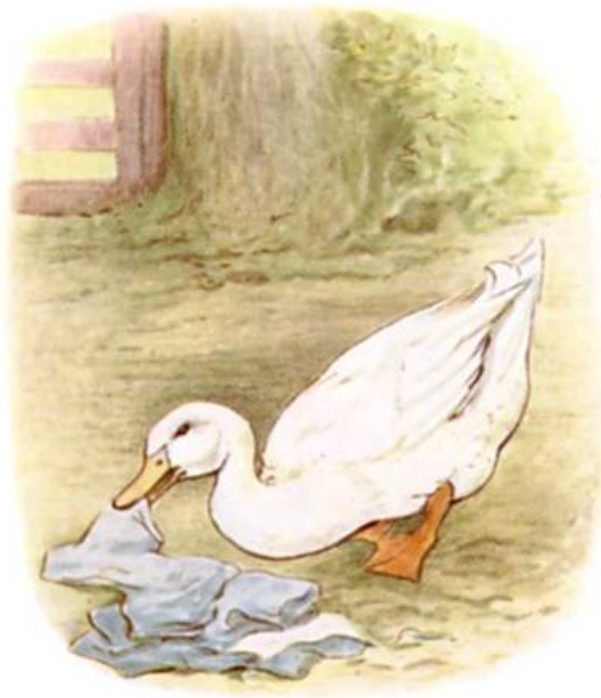

Thế rồi hai cô ngỗng Rebeccah và Jemima nhặt chiếc mũ và áo choàng rồi mặc lên người chúng.

Mittens thấy vậy cười thật lớn và ngã khỏi bức tường. Moppet và Tom cũng xuống theo cô ấy và chiếc yếm cùng những mảnh quần áo của Tom cũng cứ thế rơi xuống đất.

“Đến đây đi chú Drake à,” Moppet nói “Chú hãy đến đây và giúp chúng cháu mặc quần áo cho anh ấy với! Chú hãy tới đây và cài khuy áo cho Tom đi ạ!”

Drake tiến đến một cách chậm rãi và nhặt những mảnh vụn quần áo của Tom lên. Nhưng ông ta lại khoác lên mình những mảnh quần áo đó thay vì mặc cho Tom! Và nhìn ông ta trong bộ quần áo lúc này còn tề hơn cả khi Tom mặc nữa.

“Sáng nay trời đẹp ghê!”, ông Drake thần nhiên nói.

Nói rồi, ông ngỗng Drake cùng với Jemima và Rebeccah lại lên đường, tiếp tục bước những bước chân lạch bạch lạch bạch.

Sau đó, bà Tabitha Twitchit đi xuống khu vườn và tìm thấy lũ con của mình trên bờ tường với bộ dạng chẳng còn một mảnh vải.

Bà kéo chúng xuống khỏi bức tường, đánh cho mỗi đứa một nhát rồi đưa chúng về nhà.

“Các bạn của mẹ sẽ tới đây trong vòng vài phút nữa, và các con thậm chí còn không ăn mặc đàng hoàng để đón tiếp họ, mẹ thực sự rất thất vọng”, bà Tabitha nói.

Bà để chúng trên lầu, và tôi rất tiếc khi phải nói rằng bà Tabitha đã bảo với bạn bè của mình rằng mấy chú mèo con đang phải nằm trên giường vì chúng đều mắc bệnh sởi, điều đó chẳng đúng chút nào.

Tuy nhiên, chúng chẳng hề nằm trên giường. Mà bằng một cách nào đó, những tiếng động kì lạ trên trần cứ thế vang lên và phá bỏ sự trang nghiêm cũng như tĩnh lặng của buổi tiệc trà.

Và tôi nghĩ rằng một ngày nào đó, tôi sẽ viết một quyển sách khác, một quyển sách dày hơn để kể thêm cho các bạn những câu chuyện về chú mèo Tom này!

Về phần mấy con ngỗng, chúng đã đi tới cái ao và bơi trong đó.

Nhưng những mảnh quần áo lại cứ thế rơi ra bởi vì chẳng có chiếc cúc nào để cố định quần áo lên người chúng.

Và ông ngỗng Drake, Rebeccah và Jemima vẫn tiếp tục tìm kiếm những mảnh quần áo kể từ đó.

Hết.